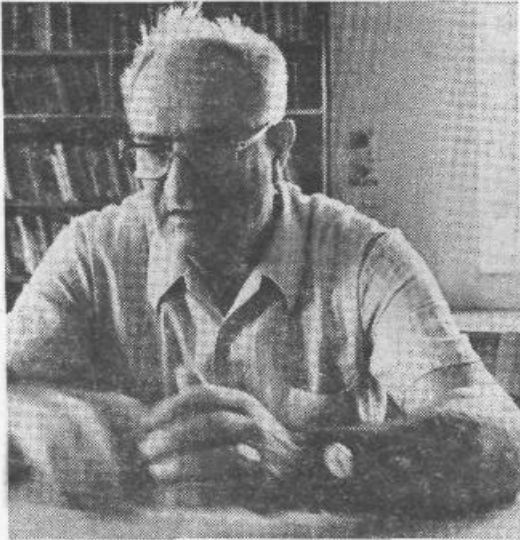

Dober odnos s strankami

V zakonu o samoupravnih sodiščih je zapisano, da morajo vse krajevne skupnosti ustanoviti poravnalne svete do konca junija. Sredi poletja pa bi ti poravnalni sveti morali že polno zaživeti in začeti z delom.

Zakonodajalci so mislili, da se bodo v krajevnih skupnostih glede poravnalnih svetov držali črke zakona in uresničili zakonska določila. V praksi pa so se začele težave že pri samem kadrovanju predsednikov in članov poravnalnih svetov.

Rudolf Lazarini: »Krajani obravnave ne jemljejo preveč resno«

● Poravnalni sveti so namreč po sprejemu zakona o samoupravnih sodiščih dobili večjo vlogo. Reševanje kaznivih dejanj zoper časti in dobro ime ter reševanje civilnih sporov v primerih, ko gre za majhne vrednosti, je namreč iz pristojnosti rednih sodišč prešlo v pristojnost poravnalnih svetov.

● Občinska sodišča bi torej morala poravnalnim svetom odstopiti vse zadeve, ki zadevajo njihovo delo, pa tega niso storile. Člani poravnalnih svetov, ki so bili ustanovljeni zadnji trenutek, namreč niso kos reševanju poravnalnih zadev, saj se niso pravočasno usposabljali, seminarjev zanje ni bilo, pa tudi svetovanja ne. Tu je torej vzrok, da občinska sodišča še vedno v predalih shranjujejo spise, ki ne sodijo več v njihovo pristojnost.

● V krajevni skupnosti Dravlje poravnalni svet že nekaj let dobro deluje. Kako tudi ne, saj ga vodi upokojeni pravnik Rudolf Lazarini, dolgoletni sodnik za prekrške. Z gradnjo nove soseske, z Draveljsko gmajno, se draveljska krajevna skupnost hitro širi. Že sedaj šteje krajevna skupnost približno 6.000 prebivalcev, več kot polovica občanov pa že ni več Draveljčanov.

● Rast števila prebivalcev pa prinaša s seboj tudi nove probleme, nove odnose med sosedi, ki žal vedno niso ravno najboljše. Varovanje dobrih sosedskih odnosov pa je tudi ena od nalog poravnalnih svetov.

● Rudolf Lazarini in člani poravnalnega sveta lahko obravnavajo približno deset za-

dev, v trideset odstotkih primerov pa se stranke med seboj poravnajo, njihovi odnosi so zopet dobri, stari prepiri in zdrahe pa pozabljeni.

● Draveljčani se največkrat sporečejo med seboj zaradi zemljiških sporov, zaradi zapiranja poti, najemnine majhnih vrtov, ki je nekateri nočejo plačevati, pa tudi zaradi hrupa, ki ga nekateri povzročajo in se ne ozirajo na sosede.

● Rudolf Lazarini pravi, da nekateri krajani obravnave ne jemljejo preveč resno. V predlogu zakona o samoupravnih sodiščih je bilo omenjeno, da naj bi postale obravnave pred poravnalnimi sveti obvezne, vendar pa predlog ni bil sprejet.

● Ker je torej postopek pred poravnalnim svetom in pristop na prostovoljni podlagi, so nekatere obravnave velikokrat preložene, zadeve se zavlečejo, spori med sosedi poglobijo. Poravnalni svet namreč nima moči, da bi stranko pripeljal na obravnavo, zato je le od njenega odnosa odvisna uspešnost poravnave.

● Pa še nekaj poudarja Rudolf Lazarini. Pri poravnalnih svetih je dober odnos do strank izredno pomemben in je tudi od ravnanja s strankami odvisna uspešna poravnava.

Alenka Šajn

Foto: Edi Masnec

Rekreacija v Kosezah

Komisija za šport in rekreacijo pri KS Koseze je zelo aktivna. Člani komisije so na zadnji seji zavzeli kritično stališče do problematike namembnosti šolske telovadnice pri OS Veljko Vlahovič. Iz tehničnega poročila o prevzemu telovadnice je namreč razvidno, da je telovadnica z igrišči izključno šolski objekt, namenjen le za šolsko uporabo. Komisija meni, da je to stanje nevzdržno, saj bi to moral biti pravzaprav športni center za celotno KS, odprt za vse krajanke, ki se želijo rekreirati. Nenazadnje je ta objekt zgrajen iz sredstev samoprispevka in mora biti dostopen, seveda pod določenimi pogoji, tudi krajanom. KS je naročila pri LUZ tudi izdelavo naloge o športno rekreacijskih površinah v KS Koseze, kot osnova pa služi študija za športno rekreacijske površine občine Ljubljana Šiška. Naloga pa se ne more izdelati, ker komunalna skupnost pri SO Ljubljana Šiška zavlačuje s pripravo geodetskih podlog.

Pomembne naloge komisije v letošnjem letu so tudi ustanovitev dveh novih športnih organizacij SSD Veljko Vlahovič in športnorekreacijski klub Ilirija. Šolsko športno društvo bo začelo z delom v začetku šolskega leta. V sodelovanju s športnim društvom Ilirija pa že deluje posebna komisija za ustanovitev športno rekreacijskega kluba za aktivnosti krajanov vseh starosti in struktur, ki se bodo za svoje udejstvovanje odločili na osnovi ankete.

*iz dnevnika
malega
Šiškar-ja*

Četetek

Ata, mama in še jaz smo šli takrat, ko je še bil, na sejem elektronike. Jaz sem se krasno zabaval, kajti sem nabral tri kile prospektov in dvajset dek značk, poleg tega sta se pa še ata in mama konstantno kregala. Ko sta namreč pogledovala mikrovalovne pečice, ki so menda blazno fina stvar, saj daš notri krožnik in šnicel, pa ostane krožnik mrzel, šnicel je pa pečen, se je mama začela razburjati kot hudič. Rekla je, da po svetu vsak dan pogruntajo kaj novega, ona pa še vedno kuha na šporhet od stare mame, ki ji zažge vse potice (zaradi česar jo ata vedno zeza). Nakar se je razburil tudi ata in dejal, da so takšni sejmi neumnost, saj razstavljajo vse mogoče, samo tega ne, kako priti do denarja za vsa ta mogoča čudesa ... Mama se je še kar vrtela okoli pečice.

Potem smo gledali televizije. Ena je bila fina, ker je imela zraven cel kup igrice. Pa fuzbal, pingpong in še kaj ter je bila poleg tudi ena pištola. Jaz, ki sem fohman, sem takoj ugotovil, da je to infra pištola za TV igrice, ata je pa mami razložil, da to pač sodi k televizorjem. Ko je rekla, zakaj, ji je odgovoril, da z njo odženeš inkasanta, ker ti hoče pobrati naročnino za tako kriminalno slab program.

Mama je bila užaljena. To pa zato, ker je stric Rudi (ki mu je sestra) tudi inkasant in se zato vedno kregamo.

Sicer pa smo odšli domov. Mama je na šporhetu prismočila običajno večerjo, ata je s kladivom za zrezke prižgal televizor (pravzaprav se prižge kar v redu, samo slike ni brez lupanja), nato pa smo gledali eno zanič oddajo. To pa je bilo tudi konec sejma elektronike.

Lječko

RIBOLOV V ZBILJAH

Ribiči pravijo, da je ulov dober